

[Poulsgaard]

jeg nu haft i mange år. Men den blev genoplivet, da jeg så, at da de fik en ny regering i Vesttyskland, startede denne regering med straks at bebude, at man ville nedsætte lønnen til ministre.

Jeg kan allerede nu fortælle statsministeren, at fremskridtspartiet kommer med et forslag til folketingsbeslutning, hvor vi ikke bare tager ministerlønninger, men tager folketingsmedlemmer, tager borgmestre, tager udvalgsformænd, tager det hele under ét og foreslår lønnen sat ned med 10 pct.

Økonomisk er det en dråbe i havet, men psykologisk er jeg næsten bombesikker på, at statsministeren vil give mig ret i, at det ville have en meget, meget gavnlig effekt, når vi siger til befolkningen, at de skal bære byrder.

Jeg står her med to breve, hr. statsminister. Det ene er fra en højesteretssagfører. Det andet brev er fra en dame, der arbejder på en kiksfabrik. Begge to skriver til mig: hvorfor kan I ikke sætte jeres lønninger lidt ned? Vi har også kunnet se den debat, der har været i dagspressen.

Jeg håber virkelig, at statsministeren her i dag vil give det klare svar, at ministre er parate til at gå i spidsen ved at nedsætte deres løn, og at vi så bagefter kan vedtage det forslag til folketingsbeslutning, som bliver indleveret i dag, om at samtlige medlemmer af dette ting plus borgmestre og andre får deres gage nedsat med 10 pct.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringens program for en genopretning af den danske økonomi, som hr. Poulsgaard jo kender, vil være mærkbar for alle løngrupper i samfundet. Det tror jeg godt jeg tør udstede en statsgaranti for.

På den anden side er det regeringens opfattelse, at man ikke nu skal give sig til at tage enkelte gruppers lønfastsættelse ud af de almindelige løndannelsessystemer. Derfor har regeringen heller ingen aktuelle planer om at gennemføre en isoleret nedsættelse af ministerlønningerne.

Jeg vil godt give en supplerende begrundelse. Den lønudvikling, vi har oplevet i de sidste mange år, har faktisk betydet, at offentligt ansatte og ganske særligt højtlønnede i offentlige job har fået en betydelig real-lønstilbagegang.

Jeg tror heller ikke, hr. Poulsgaard vil bestride, at netop de, som har de mest ansvarsfulde stillinger i offentlig tjeneste, er den samfundsgruppe, som i løbet af årene har fået den virkelig store reallønsnedgang i modsætning til adskillige andre grupper. Det, jeg her nævner, gælder naturligvis også for ministres lønninger.

Man kan også sige det således: da hr. Poulsgaard for første gang for mange år siden rejste dette spørgsmål, var der mere baggrund for at stille det, end der er nu, hvor hr. Poulsgaard for jeg ved ikke hvilken gang gentager spørgsmålet. Baggrunden for hr. Poulsgaards spørgsmål har årenes udvikling udhulet i betydelig grad.

Poulsgaard (FP):

Jeg er meget ked af statsministerens svar, og det vil jeg ikke lægge skjul på. Jeg synes, jeg var så pæn i mit oplæg. Jeg synes, det var meget prisværdigt gjort af statsministeren, at en af de første erklæringer, denne regering sendte ud, var, at man sagde: nu vil man til at begrænse rejseriet, ministre skal kun rejse absolut nødvendigt. Det er den rigtige måde, det kan jeg kun hilse med tilfredshed.

Statsministeren talte nu så varmt om de højest lønnede, som er gået ned i løn. Det er vel også dem, der bedst kan tåle det. Jeg tror ikke, at statsministeren og jeg kan blive uenige om, at de, der ikke kan tåle reallønsnedgang, er pensionistgrupperne og de lavtlønnede. Vi, der bærer de gyldne kæder, hr. statsminister, har det anderledes. De gyldne kæder forpligter.

Der var engang en digter, der skrev et digt, der lød noget i denne stil her:

Vi gik jo klædt i fløjls og mår,
vi bar de gyldne kæder,
fordi når Danmarks frihed står på spil,
jeg glad vil sætte livet til.

Det er netop det, jeg vil.

Kan det forundre eder?

Jeg mener ikke, regering eller folketing eller nogle andre skal sætte livet på spil, men jeg mener, at vi psykologisk ikke sætter noget som helst på spil. Vi kan alle sammen tåle den lønsnedgang. Det betyder intet i den store sammenhæng, det er jeg fuldstændig enig i, men psykologisk er det meget nemmere at komme ud til befolkningen.